

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

## Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések.

Telefon szám 34.

## MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

## Előfizetési árak:

Égész évre . . . . . 8 kor.  
Fél évre . . . . . 4 kor.  
Negyed évre . . . . . 2 kor.  
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítottak.

Nyitlított példányra 50 fillér.

Felolvasó szerkesztő:  
ZRÍNYI KÁROLY.Főszerkesztő:  
MARGITAI JÓZSEF.Kiadó és lapkiadós:  
STRAUSZ SÁNDOR.

## Halottak emlékezete.

Az ünnepek mindenkor valamely szép visszaemlékezésnek, valamely vallásos esemény bekövetkeztének emlékét óhajtják megőrizni. Szítni akarják a szent vallásos fűzet, melynek a lelkekben kell égnie; frissen akarják tartani azokat az érzelmeket, melyek a vallás erősségeit, támaszát képezik.

S különös, minden egyes ünnepünk a természet haladásával szerves összefüggésben áll. Szinte el nem tudnók képzelni a karácsonyt leher, patyolat hórétege nélkül, a husvétet a ragyogó tavaszi nap sugar kiséretét elmulasztva. A halottak emlékeztető szánt ünnepek is a természetnek szinte haladók idejével vannak kapcsolatban.

Fű, fa, virág az enyészetnek, az elmulásnak átadva. Az erdők, mezők letarolva, a sívár mulandóságok, a szomorú halálnak képét nyújtják. S óhajos szellők szállnak a légben s a nagy emberi kertek, hol egy-egy életet egy kis halom, egy picinyke emlékkő jelképez csupán, ilyenkor tárják fel miúdon pompájukat — a szomorú, meghalt emberek szeméi elé. Ilyenkor virágzik ki utóljára az enyészetnek, elmulásnak szánt hely. Ilyenkor gyujtanak fényes világosságot, abba a vak éjszakába, melybe elmulásunk után jutunk. A sirokon pazar virágok édes illata tölt el mámorral. Este az ezer meg ezer mécs sejtlemes világa ringat el bennünket egy szebb jövőndő álomképébe.

Elmúlik minden, haladó minden e földön. A szépség, mit ezren, meg ezren csodáltak; a szívjóság, mely egész környeze-

teket bearanyozott; kedvesség, melynek égi derüje barátságos melegét sugárzott a hideg kedélyekbe; lángoló szerelem, mely örökkévalónak képzelte magát; mind-mind ide tér meg, hogy porrá legyen, ahogy porból lett s hogy elmélkedhessék, vajjon érdemes volt-e megszületni, kinlódni, szenvedni, tünni, csak azért, hogy ismét elvegyüljünk, mindnyájunk édesanyjával — a föld porával, mely életünket ajándékozta.

A halottak emlékeztetőre szánt ünnepnap mindnyájunk lelkében szomorú gondolatokat fakaszt. Nemcsak az emlékezésnek gyászos szövegétke gyullad ki lelkünkben s nemcsak a sötétséget, mit a feledés sűrű fátyolának ráborulása idézett elő, világosítja meg, hanem az elmulás gondolata bennünk is fájdalmas érzéseket vált ki s tesz fásulttá az élet küzdelmei iránt.

Minek küzködünk, minek zaklattassuk magunkat az élet ezer, meg ezer apró s nagyobb gondjai által. Minek tünjünk, remélünk, mikor a végcél kijelöltetett számunkra, az utolsó állomás ott várakozik reánk. Egy hős sirverem s a reáboruló hant, mely megvéd minden fájdalomtól, minden szenvedéstől. Ha a cél, mit elérünk, mindnyájunk előtt tudva van, akkor minek a küzdelem heve, minek a létért való harcban kifejtett fáradhatatlan küzdelem?! Minek az egymás taszigálása; egymás ellenséges támadásai; ledöntése mindannak, ami a barátság jelszavában született; megtagadása mindannak, ami szép, ami jó, csupán az eredmények sikeresebb elérhelésére?! Minek mindez, kérdezheti a gondolkozó ész, amikor végtére mégis minden oda tér meg, hol már nincs

különbség ember és ember között; hol legyen, rang, elsőbbség mind mind elenyészik s egyformán porrá válik az úr, valamint hamu lesz a szolgából is?! Minek?! Minek?! Ezek a kérdések tódulnak agyvelőnkbe, mikor a sirkertek pazar díszait szemléljük, meghatótan, szívünkben a kegyelet csillogó harmatával.

De nem! Nézzünk csak körül! Vajjon az egyenlőség gyönyörű alapelveit látjuk-e a sirkertekben? Nem látunk különbséget szegény és gazdag, előkelő, nagy férfi s elhagyott, szegény semmitmondó emberek maradványai között?! De igen láthatunk. Ime hatalmas obeliszk jelzi a gazdag ember utolsó lakhelyét s korhad, disztelen fakeszt rot had az elhagyott szegény sírdombján. Az ötvösművészet remekei csillognak a hatalmas, nagy férfi sírján, melyből pazar fény árad, a mellette levő, szegényes gyertyavilágítású férfi sírdombjára.

Hát itt is van különbség! Itt is megismerhetjük azt, ki életében dolgozott a maga és mások üdvéért. Itt is megtaláljuk élénk nyomát a különbségeknek, melyek az életben az embereket egymástól elválasztották.

Hiszen akkor nem szabad lemondanunk a küzdelemről, nem szabad a férfias munkát elhanyagolnunk, azért, mert egyformán jut osztályrészül mindnyájunknak a közös sors.

Nem, ezerszer nem! Itt is, az elhaltak porában is megvan a különbség, megvan a differencia, mely a munkára serkent, mely fellobbantja bennünk az elhamvadni kész ambíciót, az akaratot, küzdeni azért, hogy

## A szociológia fogalma, a szociális fejlődés története.

Felolvasva a Tanítókör gyűlésén: Grész Ernő tanár.

(Folytatás.)

Az emberi fejlődésnek hű képét — akár népekre, nemzetekre, akár az egész emberiségre kiterjesztve — csak a társadalmi fejlődésből ismerhetjük meg, kiindulva a társadalmi szervezkedés prehisztórikus idejéből, mert ezek mutatják a legjobb példát annak, mint fűgnek össze — a természeti törvény erejével — a megélhetés alapföltételei az életmóddal, az a műveltséggel s mindakettő a társadalommal való alakulás kifejlődésével. Általános felfogás, hogy a társadalmi, gazdasági élet kibontakozása korszakokat teremtet, amelyek a haladás fokozatait jelezték a fejlődés történetében. Ezt csak általánosságban, nagyjában mondhatjuk az emberi fejlődésről. Ezzel csak érzékeltető képét nyújthatunk róla; de tévedés, ha azt hisszük, hogy voltak tisztán és kizárólag vadászati és halászatból, azután csupán pásztorkodásból, majd egyedül földművelésből, továbbá egyedül iparból, később nagyiparból és óriási méretű kereskedelemmel élő embercsoportok, nemzetiségek, törzsek, népek és nemzetek.

Midőn az emberek túlnyomóan vadászatra és halászatra voltak utalva, valamelyes ipart okvetlenül akkor is kellett folytatni; hiszen különben használhatók fegyvereik és eszközeik nem lettek volna. Ilyenformán az ipar a fejlődés történetében megelőzi a földművelést, ha másban nem is, legalább a házi és családi gazdálkodás körében.

Mindazonáltal a multakra vonatkozólag öszszegyjűtt történeti adatok, részint a mi korunkban is egyes afrikai, Ausztrália körüli szigeteken kezdetleges kulturájú népek megfigyelése folytán el kell fogadnunk, hogy a legkezdetlegesebb életmód mellett vadászattal, halászzattal tartja fenn magát az ember, a nagy természet tartja el őt, mint az állatokat. Az ő ember nem telepedett le, szükségéinek javakkal való kielégítése közben kizárólag ösztönei által hajtattva jár el. Az ilyen ember csak akar, nem gondolkozik s egyedül csak létét akarja fenntartani. Az őfenntartás ösztöne uralkodik rajta, mellyel — de már csak jóval távolabb követte azt — egyedül jár a fajfenntartás ösztöne is: egész életétőlja ez és nem egyéb.

Az előrelátás sem jellemzi az ő állapotban levő embereket, a jövő fogalmát még nem ismerik. Ha a vadakat elejtették, azok husával nem takaróskodnak, azt rothadni hagyják, napok mulva azonban éhínséget szenvednek. Gazdálkodási szemlemlől ez időben tehát szó sem lehet.

Ép ily esztelenül pazarolják idejüket is, rendszeres munkát nem végeznek, de kedvtelésből szivesen foglalkoznak és mozognak. Nincs vad nép, melynek játéka, enyelgése, táncjai ne volnának. A játék így alakult át lassan a munka iskolájává. Minden férfi, minden nő ugyanazt a munkát végzi, a munkafelosztás tehát ily viszonyok közt nagyon szűkörrü. Rabszolgákat nem lehet tartani; mert vadászársaknak veszedelmese, más végzendő dolog pedig nincs. Ép úgy nincs magántulajdon, ez csak az ingóságokra szorítkozik; az emberek egyformák, osztályok nincsenek.

A halászat békésebb ösfoglalkozás, inkább helyhez van kötve. A halásznépek hamarabb telep-szenek meg, rabszolgákat ők már tartanak, osztályok is hamarabb képződnek közöttük. Eleinte ezek sem állanak magasabb műveltségi fokon, de a szomszédnépekkel való könnyebb és békésebb természeti érintkezés — különösen a tengermel-  
lékieknél — gyorsabban fejleszti őket, mint a vadásznépeket.

Az állatszidélités vezeti át az embert a baromtenyésztő életmódra; a tulajdon alapján megalkalul a család s ez nemzetiségekké, törzsekké, népekké sokasodik. Ezen társadalmi szervezkedés teljesen patriarkális még, a vagyon közösségen nyugszik, de már itt megindul az osztályok, papok, harcosok különválása s ide esik a rabszolgágnak a kezdete.

A termékeny és jól védett folyamvölgyek letelepedésre csábítják és állandó hazával ajándékozzák meg a nomád népeket. A föld birtokbavétele és megművelése átalakítja a patriarkális nomád társadalmi szervezetet. Az új szervezkedés alapjául a földbirtok, mint egyéni tulajdon szolgál s az új jogrend védelmére szervezi a társadalom az állami hatalmat s ekkor természetesen az azoknak juttatja a főrészt az állami hatalomból, akik a telepedéskor földbirtokhoz jutottak. Ezen az alapon mindenütt birtokhoz jutottak, osztályok keletkeztek s ezeknek alája vannak rendelve mindazok, akiknek nincs földbirtokuk, akik tehát tovább is vadászattól, halásztól, pásztorkodásból tartják fenn magukat vagy mások földjét művelik. Nincs oly eset az egyetemes történetben,

emléket hagyjunk utódainkra, mely emlék halhatatlannokká tesz bennünket.

Küzdjünk s bizva bízzunk tehát továbbra is. A halottak emlékezete ne ejtsen kétségbe, hanem inkább öntsön új erőt elpetyhült idegzetünkbe, a jövődök küzdelmek dicsőséges megvívására. Vd.

## Az ingyenes népoktatás.

Az ingyenes népoktatásról szóló 1908. évi 46 t. c. tudvalevőleg 1910. évi szept. elsejével az egész vonalon életbelépett. A törvénynek a községi és felekezeti iskolákban való életbeléptetése tárgyában Zichy János gróf miniszter szeptember hó 17-én rendeletet bocsátol ki, mely a kárpótlásot kifizetését is szabályozza.

A törvény rendelkezése szerint az oktatás szept. 1-től a fent említett iskolákban, az áll. iskolákhoz hasonlóan, teljesen ingyenes, miért is ezen iskolákban többé sem tandíj, sem a 30 filléres nyugdíjárulék nem szedhető. Minden egyes tanköteles után azonban 50 f. beirattási díjat szedhetnek, mely összeg kizárólag az ifjúsági vagy tanítói könyvtár gyarapítására fordítandó.

A törvény 3. §-a érteimében azonban az iskolafenntartók az államtól kárpótlást nyerhetnek ama bevételi csökkenésekért, melyeket az oktatás ingyenessége maga után von.

A tandíjkárpótlás iránti kérvények az iskolafenntartók által ezúttal kivételesen 1910. dec. 31-ig nyújthatók be; a később érkezők nem tárgyalhatók.

Megváltás címén csak azok az iskolák számíthatnak államsegélyre, melyek az 1907. évi 27. t. c.-ben a tanítói fizetés és kárpótlék kiegészítése céljából kért államsegély engedélyezésére nézve megállapított feltételeknek eleget tesznek.

A segélyt már élvező iskolák újabb kárpótlásért benyújtott kérvényeikhez csak költségvetések, számadások és felvételi naplók melléklendők. Ha azonban az illető iskola államsegélyben még nem részesült, akkor az államsegély iránti kérvényhez a fentiekben kívül mindazon okmányok is melléklendők, melyeket az 1907. évi 27. t. c. végrehajtása tárgyában a 76000. sz. rendelettel kiadott Utasítás 25. §-a előír.

A tan- és felvételi díjak elmaradása fejében kárpótlás címen megállapított államsegély az iskolaszékek és kir. tanfelügyelő által látalmazott nyugtáira fog az illetékes kir. adóhivatalnál folyóvá tételni.

## A posta- és távirtdahivatal új köntösjében.

A helybeli posta- és távirtdahivatal e hó 23-ika óta új épületében helyezkedett el. Szombatról vasárnapra forduló éjszakán történt az áthurokolódás, úgy hogy ma egy hete reggel 8 órakor már az új hivatal helyiségeiben bonyolították le a postai forgalmat. Ezzel a csáktornyai társadalom egyik régóta vajudó óhajja ment teljesedésbe. S bevallhatjuk, hogy a türelem egy egyszerű igazán rózsát termelt, mert az új épület a legkényesebb igényeket is kielégíteti. Maga a hivatal 7 helyiségből áll. A postafelügyelő irodája kicsi ugyan, de elég kényelmes. A postahelyiség 3 asztalt foglal magában, 3 szolgálatban lévő hivatalnok részére. Ez a feladó-osztály, mely a közönség számára fenntartott folyosótól üveggal állva van elválasztva. Innen a távirtda gépterembe érünk, mely mintaserián van berendezve: 7 bekapcsolt vezetékekkel kapcsolatosan 7 írógépet találunk itt, melyek közül az egyik vizsgáló-készülékül szolgál. A berendezést egy szép új telep s a kapcsoló szekrények egészítik ki. A távbeszélő-központban kapcsoló szekrényt s üvegburával fedett vasrendezőt találunk. Az érkező posta feldolgozása a tágas kocsiposta leadóban és átrovatózó osztályban történik. Emellett van a levélhordó-helyiség, mely az előbbivel együtt az udvar felé néz. A hivatalos helyiségek sorát bezárja a csomagraktár a csáktornyai csomagok részére, melyeket a közönségnek ablakon át szolgáltatnak ki. A közönség részére fenntartott helyiség álló íróasztallal, paddal, fogsokkal van ellátva; itt talált elhelyezést a telefonfülke a közönség részére. Ujtítás az u. n. amerikai levélsekre, melyet ugyancsak itt látunk. Ezt 21 fiókbérlő részére rendezték be, kik saját kulcsaikkal szedhetik ki a részükre fenntartott fiókokból a már ott elhelyezett postát. A levélgyűjtő szekrény utca felől kapott helyet. Míg a hivatalos helyiségek a földszinten vannak berendezve, az emeleten a postafőnök la-

kása foglal helyet, melyet a postafelügyelő, elég magas lakbéré kárpótlásául, rekompenzáció fejében természetesen élvez. Ugyanott kapott lakást a postaszolga is, aki a házmesteri teendők ellátásáért az épületben ingyen lakást élvez. Érdekesnek találjuk megemlíteni, hogy a postahivatalban a szolgálatot egy főnök, 6 kinevezett tisztviselő, 2 segédtiszt jelölt, 1 növendék, 7 altiszt, 6 szolga, 1 távirat készbesítő kis. szolga, 1 táviróvonal felügyelő és 2 hírlap kézbesítő, tehát összesen 27 személy bonyolítja le, ami elég előnyös fényt vet a csáktornyai forgalom méreteire. A postapalotát, melynek építésére s berendezésére 100 ezer koronát irányoztak elő, Morandini Bálint városi építőmester építette. Az ellenőrzést Horváth Árpád műszaki tanácsos gyakorolta, aki az eredeti terven az épület előnyére, nagyon lényeges változtatásokat eszközölt.

— **Kérelem és felhívás.** Csáktornya nagyközség előjárósága azon kéreleimmel fordul a jószívű és áldozatkész közönséghez, hogy a városi szegények, nemkülönbön a tudóbetégek sanatoriuma részére felajánlandó filléreiket a Mindenszentek- és halottak napján a szokásos helyeken (temetőbejárat és templompál) felállított perselyekbe elhelyezni szíveskedjék. Emlékezzünk meg e napokon azokról, kiket a nyomor, szenvedés és nélkülözés oly nehezen sújt s ajánljuk fel fillereinket azok nyomorának némi enyhítésére. — Egyben felhívja és figyelmezteli a nagyközség előjárósága a helybeli közönséget arra is, hogy tekintettel a kolerajárványra, a városi szegényeknek a pénteki napon való eddigi koldulást egyszerű s mindenkorra megtiltotta. E helyett a városi szegények ezután havi segélyben fognak részesülni. A vidéki szegényeknek pedig házról-házra való koldulása amúgy is tiltva van.

## K Ü L Ö N F É L E K.

### Halottak estjén.

Halottak estjén  
Bús hangulat száll meg,  
Az elmulás láttáa  
A lelkek megremege.

Gyenge szél elfújja,  
Mít ma megbámulnak;  
Még vigan kacagás még  
S holnap elhaltolnak.

Sárgul, hull a levél,  
Folytonad a virág,  
Fálszik a gyertya,  
Elszárad a faág.

Halottak estjén,  
Mély áhítat száll meg  
Isten! nagyságodat  
Csak itt ismerem meg!

**Kozma Imre.**

— **Az új főispán.** A Pol. Híradó értesülése szerint Zalavármegye főispánjává dr. Besseney Zenó, sárospalaki fősolgabíróról fogják kinevezni. Besseney Zenó dr. Meczer Gyula zemléni főispán veje.

— **Esküvő.** Mayor János viziszentgyörgyi közs. tanító legnap vette oltárhoz Petrics Viktoria kisasszonyt, Petrics Ignác Csáktornya város bírájának leányát. A házasságot az anyakönyvezető előtt délelőtti, a Ferenciek templomában délután kötötték meg.

— **Örnagyi kinevezés.** A honvédség Rendeleti Közlönye szerint király Ófelsége péterfalvi Molnár Elek századost, a pozsonyi 13. honvéd gyalogezred parancsnokát, örnaggyá nevezte ki.

— **A polgári iskola leányinternátusa.** A helybeli polg. leányiskolával kapcsolatos internátust az áll. polg. ism. mellett épülő Mezei-féle ház emeletén helyezik el. Az erre vonatkozó bérletet, 15 évre, a miniszter jóváhagya s az évi 3000 K bérösszeget folyósította. Az internátus az új helyiségbe tavasszal költözködik be.

— **Új vármegyei biz. tagok.** Az okt. hó 21-én megtartott választások alkalmával

amely a meginduló első társadalmi és állami szervezkedésnek más példáját mutatná. A legregibb keleti országokban az alárendelt osztályok különbözőe valóságos ellentétekké alakultak ki s a kasztrendszerben mindenkorra változatlanul megmerevítette őket maga az illető népek vallása.

Az európai országokban szabadabb a fejlődés sora, bár ugyanazon a kiindulási ponton, mint amott.

Spártában a birtokos osztály uralma — mert ez egy volt a hódító dórokknak a leigázott régi népek feletti uralmával — változatlanul megmaradt. Mert az állami rend, kíméletlen katonai szervezkedéssel akkép állapították meg, hogy az osztályuralmat, mely egyet jelentett a dórok uralmával, minden időkre biztosítsa. Athénban a törzsbeli ellentétek nem akaszták meg a szabadabb fejlődést, habár a földbirtokon nyugvó osztályuralom itt is gyökeret vert; sőt képviselői, az eupatridák oly hatalmasak, hogy a királyságnak is fölfeje kerekednek, köztársaságot alapítanak s a legfőbb állami hatalmat maguk közt osztják meg. De a földbirtok kevés; a lakosság nagy része kénytelen boldogulását a tengeren keresni: iparra, kereskedelemre adja magát s ezzel a társadalmi jóllétnek s az állami hatalomnak is új forrásait nyitja meg. Ezzel együtt vesztí a korábbi hatalmat a földbirtok s jogosultságát az eupatridák osztályuralma. Hiába kísérli meg az osztályellentétek kiegyenlítésével uralom további fenntartását Solon: a társadalom gazdasági alapjának megváltoztatása nem tört más megoldást, mint a teljes jogegyenlőség, demokrácia kifejlesztését.

A római birodalom a fejlődésnek egészen vége ugyanezt a kérépét tárja elének. A földbirtokon nyugvó osztályuralom szervezése velt Róma első alkotmányának feladata, de végre is a köztársasági Róma idejében a plebejusok küzdelmei megdöntik a birtokososztály uralmát s a polgári jogegyenlőség alapján megeremtik a demokráciát. Amikor Róma világalomra tesz szert, a nagy politikai átalakulást a társadalom gazdasági átalakulása is követi. Róma soha sem volt iparos, kereskedő állam; ebbeli szükségleteit a meghódított és szomszéd országok lakói fedezik, de mindcél né többre becsülete a földet. A birtokszervezésnek nem voltak határai rá nézve. Beközönlött az óriási latifundiumok kora; a birtokszervezés a szélsőségekig jut; a birtok művelése csak a rab-szolgaosztálynak arányos fejlesztésével történhetik; polgári, iparos osztály nincs; az ipart is a rab-szolgák művelik. Ilyenformán a római köztársaság névleg a polgári egyenlőségen nyugvó demokrácia ugyan, a hatalom azonban tényleg a latifundiumok uralmának kezében van. A római köztársaság időközben császársággá alakult, amely Európa nyugati felében még félezerédekig föntartja magát, de a társadalom nagy ellentéteinek kiegyenlítését nem bírja megoldani s e végetes mulasztás egyik főoka bukásának is.

A nyugat-római birodalom bukása oly tanúságot hagyott örökbe az emberiségnek, amely minden időkre szól s korunk szociális küzdelmeiben a gondolkodó ember figyelmét a legnagyobb mértékben felköltheti.

(Folytatás a köv.)

Stridóváron Belez Edét s Terbócz Istvánt ; Muraszerdahelyen Dobsa Kálmánt, Kollarics Imrét és Farkas Lajost ; Bottornyán Brenner Mihályt, dr. Huszár Pált és Rupics Vincét választották meg törvényhat. biz. tagoknak.

— **Nyilvános köszönet.** Újév, engesztelő nap es a sátoros ünnepek alkalmával a Csáktornyai izr. öngyógyulók a következők adakoztak, melyért ez úton is hálás köszönetét nyilvánítja az egylet nevében Wollák Rezsóné elnök. Wollák Rezső 20 K, Hirschman Leo 15 K, Mozes Bernát, Löbl Rezső, Viasz Nándor, Székely Vilmos, id. Heinrich Mór, Mayer Herman, dr. Hidvégi Miksa, Steinberger F, Benedikt Ede, Hirschman Adolf, Neuman Samu 10—10 K, Kreutz Lipót 7 K, dr. Schwarz Albert, Lövenstein Albert Bártovecz, Lövenstein Samu Trnovecz, Friedrich Nátán Polstrau, Neufeld Lajos Bottornya, Singer Salomon Kisszabadka, Schönfeld Sándor, Weisz Sándor, Benedikt Ármán, Schlesinger Bernát 5—5 K, Friedrich Zsigmond 4 K, Neuman Mór Viziszentgyörgy, Hirschmann Gyula 2—2 K, Székely Tivadár, Heinrich Dávid, Schmedt Henrik 1—1 K. Összesen : 213 kor.

— **Internátusi ösztöndíjak.** A D. K. E. tudvalevőleg 3 ösztöndíjas helyet létesített a helybeli áll. polg. leányiskolával kapcsolatos internátusban — elsősorban a Horvát-szlavonországi illetőségű magyar leányok nevelésére. A f. évre a kedvezményes helyeket Moravec Mariska, Lukács Mariska és Szivák Mariska III., illetőleg I. oszt. tanulók nyerték el. A kedvezményes helyek 200—200 korona élvezetével vannak összekötve.

— **Halálozás.** A csáktornyai lársadalom nagy veszteség érte. Balla Emil dr., kir. közigyőző 56 éves korában meghalt. Halála, 10 évi boldog házasság után, tegnapi reggel 5 óraker következett be hosszas szenvedés s a halotti szentségek ájtatos felvétele után. Balla Emil 3 év óta közigyőző Csáktornyán, mely időn belül minden irányban közkedveltségnek örvendett. Halálát özvegye, szül. Tapavicza Deszana urasszony s Tibor és Emil fiai siratják. Temetése ma d. u. fél 5 óraker lesz, lelkiüdvéért a gyászmisét holnap d. e. 9 óraker mondják. Nyugodjék békében!

— **Közgazgatási hírek.** A f. hóban megtartott rendes közigazgatási bizottsági gyűlés alispáni jelentése szerint szeptember hóban a csendőrség 102 esetben teljesített nyomozó szolgálatot. Kiderített 109 bűncselekmény s letartóztatott 28 egyén. A kir. járásbíró-ságok hatáskörébe utaltott 14 eset. Tíz esetet 17 fordult elő. Az összes kár 102513 K, melyből biztosítás útján 16441 K térül meg. Amerikába szóló útlevél 26 esetben állított ki. A t. főorvos jelentése szerint a felnőttek közegészségügyi állapota a vármegye területén változatlanul jó volt, a gyermekek közegészségügyi állapota is javult ; fertőző eset 111 fordult elő. Rendőri boncolás és külső hullaszemle 10 esetben teljesített. Öngyilkos 4 egyén lett, véletlen szerencsétlenségnek 3 ember esett áldozatul. Elmekórnak egy esete képezte hatóságí beavatkozási tárgyát. Hét évnél fiatalabb gyermekek gyógyíttatása 35 esetben lett elmulasztva. Koleragyana miatt felboncoltatott egy 4 éves gyermek hullája, mely azonban nemleges eredménnyel járt. — Az állategészségügyi viszonyok rosszabbodtak, mert a sertésvész és ragadós szájsz. és körmofájás nagyobb területen jelentkezett, aminek terjedésére azonban a hóny esőzések is befolyással voltak. A hónap végén fertőző volt 149 község, amelyek vesztégzár alatt állottak.

Ezért az állatvásárok forgalma is általában lanya volt.

— **Öltár helyett temető.** Hogy sokszor milyen kifürkészhetetlen a kérlelhetetlen sors szeszélye, bizonyítja a szegény Török Gizella esete is, aki boldog menyasszony volt ; ahelyett azonban, hogy öltár elé lépett volna szíve választottjával, a sir hideg öle jutott neki osztályrészül. Kétszeresen tragikus a 21 éves viruló leány kimulása, mert éppen abban az órában hantolták el kihült temetét, amikor örök hűséget kellett volna esküdni Bauer János muraszombati üzletvezetőnek, az ő jegyesének. Rosszulléte hirtelen állott be, állítólag hűlés okozta. Szerdán még fenn járt, csütörtökön sem látszott komolyabbnak a baja s pénteken reggel már szemfedővel borították be koporsóját. Temetése nagy részvét mellett történt. A boldog menyasszony kimulása szegény édes anyját rendítette meg legjobban. Újabb állomása ez a haláleset a szegény özvegy asszony kálváriájának. Hiszen alig hegedtek be a sebek, melyeket 4 évvel ezelőtől 15 éves leányának s 2 évvel ezelőtől boldogult urának, Török Pál belicai tanítónak, hirtelen halála fájdalmas szívén ütöttek. Tamasz helyett újabb sebet szerencsétlen leánya, kit anyai szíve keservesen megsírat. Nyugodjék békében!

— **Az unoka halála.** A hála ritka virág s talán legkevésbé díszlik ott, ahol az ember leginkább vélné feltalálni — az egyszerű embereknél. Példa erre a vashegyi eset is, mely Szersa Lajost a járásbíró-ság sorompói elé állította. Azzal vádolják, hogy 80 éves öregapját f. hó 16-án úgy összeverte, hogy rajta alapos testi sértéseket ejtett. Szersa Lajos boros állapotban követte el brutális tettét.

— **Falusi szarkák.** A téli varjakkal és szarkákkal egyidejűleg megjelennek a falusi szarkák is, akik hol itt, hol ott próbálkoznak, hogy vágyaikat, igényeiket tilos úton kielégítsék. A heti krónika részére bőségesen szolgáltatnak anyagot a lopások és betörések, melyekről vidéki tudósításaink beszámolnak. Így Sternicsák Antal 14 éves csáktornyai pékinas Felsőpusztán károsította meg Petrán Józsefnét, kitől 20 K 74 f. készpenzt emelt el s Konczecz Imrét, kinek meg a babját dézsmálta meg 14 Kg. erejéig. — Vugrinec Józsefné drávavásárhelyi asszony-nak is dolga akadt a csendőrséggel, mert Márton Györgynétől ugyanott 5 tyukot lopott el. A tetteseket a kir. járásbíró-ság elé állították.

— **Kézrekerült szélhámos.** Jó fogást tett a helybeli határrendőrség e hó 26-án a csáktornyai déli vasúti pályaudvaron, amikor Ebenspänger Sándor notórius zsebmetszőt kézrekerítette. Ebenspänger maga volt oka elfogatásának, mert annyira feltűnő volt az elegánsan öltözött gavallér viselkedése, hogy az állomáson szolgálatban volt határrendőr igazolásra szólította fel őt. Ebenspänger Weisz Gyula kereskedelmi alkalmazottnak mondta magát, de azért a rendőr mégis megmotozta, amiből kifolyólag zsebében nagy mennyiségű pénzt s egy csomó váltót talált. Köztük egy 343 K 27 f.-ről szólót, melyen mint elfogadó, Lázár Dezső kaposvári szabó-cég szerepelt. Lázár, a váltóról értesítetvén, kijelentette, hogy a váltó az övé, de azt nem Weisznek, hanem a vele üzleti összeköttetésben lévő Braun Áron és fia budapesti cégnek prezentálta, akitől a váltót valószínűleg ellopták. Ő különben Weisz Gyulát nem is ismeri. Eközben azonban kitűnt, hogy az elfogott szélhámos voltaképen Ebenspänger Sándornak hívják, akinek arcképe állan-

dóan ott diszeleg a Rendőri Közlönyben-mint notórius zseblolvajé. A határrendőrség a zsebmetszőt a nagykanizsai kir. ügyészségnek bocsátotta rendelkezésére, ahonnan Budapestre szállítják, mert az ottani kir. törvényszék vizsgálobírája adott ki ellene elfogatási parancsot zseblolvajások miatt.

— **Vidéki csendélet.** Ha sok és jó bor termelt volna az idén s így olcsó italhoz juthatnának az emberek, meg lehetne magyarázni a verekedéseket, melyek a jó falusiak egyhangú életébe esetről-esetre diszsonanciát visznek bele. Így azonban csak a falusi emberek durvaságának kell tulajdonítanunk az összekülőmbözéseket, melyek gyakran véres tetlegességekké fajulnak. Így majdnem mindennapi dolog az, mely Kovacsics Miksa vashegyi lakost arra bírta, hogy Kovacsics János Kisédesd házcsoporti lakost alaposan elagyabugyálja ; az se tartozik a ritkaságok közé, hogy ketten zsevetkezzenek egy ellen, hogy erejüket annál hathatósabban érvényesítsék. Ilyen körülmények között került a bíróság ítélőszéke elé Strok János és cselédje Petrán Győző is, mert Barát Andrásnéét szóváltásból támadt verekedésből kifolyólag össze-vissza verték s rajta súlyos testisértsést követelt el. Tetteikért feljelentés folytán a bíróság vonja őket kérdőre

— **Lövöldözés pajkosságból.** Gregorincscsics Ferenc határorsi lakos hatósági engedély nélkül 6 lövetű forgópisztoly birtokában volt, melyet nemcsak önvédelem céljából szerzett be, de azért is tartogatta, hogy helyel-közzel vele virtuskodjék. Így tett a múlt héten is, amikor pajkosságból pisztolyából lövöldözött. Ez egyszer azonban póról járt, mert pisztolyának egyik golyója Komár Lőrinc károlyszegi lakost bal lábszárán úgy találta, hogy Komár ágyának dőlt, melyet több héten át őrizni lesz kénytelen. Gregorincscsics-től nemcsak a pisztolyt vették el, de a kir. ügyészségnek is feljelentették.

— **A gőzgepezők és kazánfűtők** legközelebbi képviselő vizsgáló Sopronban nov. hó 6-án délelőtt 9 óraker a Sopron városi villanytelepen fognak megtartatni. A kellően felszerelt vizsgálati kérvényre a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez küldendők. Deáktér 35.

— **«Neto ne!»** ere'eti székely góbságok, a budapesti «Péterfy asztal» vég tagjai gyűteményből. Képekkel, 1 — kor. «Kacagó szövetkezetek» a szövetkezeti élet vívdámságai. Képekkel, 1 — kor. Mindkét könyvüjvidásról a mulatni vágyók részére póstai szállítással együtt 2 — K-ért küldi: Péterfy Tamás ír. Bpest., IX. «Közletek». Péterfy Tamás eredeti humorát ismerjük és könyveit bizalommal ajánljuk olvasóinknak.

**Szerkesztői üzenetek.**  
— M. K. Szeged. Örülünk, hogy életjét adott magáról. Csak előre, nem haszontalan munkát végez, ha próbálkozik. A hosszú verset nem használhatjuk, nagyon terjedelmes.

**Értesítés.**  
Nagy választéku női és gyermekalkapraktóromra van szerencsém a n. é. hölgyközönség b. figyelmét felhívni. Eredeti párisi modelleket állandóan raktáron tartok. **Átalakításokat valamint gyász-és alkalmi kalapokat a legromvidebb idő alatt igen jutányos áron készítek.** **Ritka alkalom: Női sapkák 5 koronától feljebb a legfinomabb kivitelig.** Nagy választék valódi szőrmé árukbán. **••• Vidéki megrendelések postafordulattal teljesíthetnek.**  
B. pártfogásukat kérve, maradok kiváló tisztelettel ;  
**Kelemen Béla**  
férj- és női divatruháza Csáktornyán.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Csáktornya.

Izdateljstvo: knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

# MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i poučljivi list za puk  
Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: svaku nedelju.

Predplatna ošna je:  
Na celo leto . . . . . 8 kor.  
Na pol leta . . . . . 4 kor.  
Na četvert leta . . . . . 2 kor.  
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik:  
**ZRINYI KÁROLY.**

Saradnik:  
**PATAKI VIKTOR.**

Izdatelj i vlasnik  
**STRAUSZ SÁNDOR.**

## Dušni den.

Približava se nam den na kojim se spomenemo iz svih onih, koji su pred kratkim vremenom moguće pred dvěma, trema dnevi med nami živeli, z nami se veselili, znami raduvali. A ve, de su? Zniknuli su zanavek. Preselili su se v bolši dom, de je vekovećen mir. Miljon i miljon ljudi zd.hava na ov den, kada njim na pamet dojdou njihovi dragi. Muž za ženu, žena za mužom, stareši za svoju ljubljenu decicu, a deca za svoje stareše staceju suze. Nezmerna radost, goruća ljubav obrnula se na žalost. — Koga bi najrajši videl človek pred sobom, nema ga. — Kuliko je takovih, koji bi svoju krv prelěvali za svoje drage, samo da bi je mogli nazaj oživeti, ali sve zabada v. Tu nehadni javkanje, plač, ar koga je jedanput temen grob vu se prijel, njega već ne pusti nazaj — nigdar. — Nepremenljiv, ošter zakon narave nepozna noriju; on negledi na nikoga: budi mladi ili stari, bogat ili siromak, to je njemu sve jedno. Najsvetleše palače stanovnik isto tak premine kak najveški siromak vu najprostišoj hatici.

I to je najjakša, naj veška pravčnost na svētu, pred kojum ga ne razlike.

Cěli život naš spodoben je k barki, koja se meće sim-tam po neizmernim morju. — Moguće da se s najvešćum zaufanošćum gene čovek na ov daleki put, ali dojde strašen viher vništi barku još na širokom morju, i putniki znikneju vu morsknoj glubljin. — Tak je i čovek. Dok je još deče, nezna za ov svét, kakve tajnosti nosi vu

sebi. — A kada odrase, odpreju se puti borbe, bori se jen cez drugoga, višeput po najnepravdičnejšim, grěšnim putu. Pak za čim? Največput za blagom. — A one, koji nepoznaju, kaj je siromaštvo, nevolja, vodi opet drugi put, kojemu je cil čast. Jeden i drugi se bori sve više i više, i kada misli, da je najbliže cila, dojde smrt, podkopa ga i za par vur znikne zmed nas. — Jedno vrěme spominaju se za njega, a onda opet prejde jen i drugi na svoj posel, prevzemeju njegovo mesto drugi i opet smo tam, de smo bili.

Kaj je čovečiji život proti bezkrajnoj večnosti? Pesek vu velikim Oceanu. Još od njega menjši. Pak itak vidimo? Jeli najdemo onu slogu, pravu ljubav med ljudmi, koju svaki želji? Pomilovanje od bogataša prama siromaku? Bratinsku ljubav od velikaša prama prostomu čoveku? Još smo jako dalko od toga! Jal, nazlob, ogovarjanje, neprijateljstvo deluje još i dendes med ljudmi. — Mesto, da se sjedinimo vu bratinskoj ljubavi, zamećemo jen drugoga. — Koj je vučeneši, on se srami ne vučenjaka. Bogatus zamećava siromaka, velikaš prostjaka. — Cenimo jen drugoga poleg stališa, a neišćemo vu čoveku plemenita svojstva, kaj je najjakša vrědnost svakoga čoveka. — Vnogiput dobro oce jen i drugi ljudem, ali ga neposlubnemo, jer je mali poleg svojega stališa za to, da bi njegve navuke poprijeli i poleg toga ravnali naše posle, nego rajši poprimemo reči finoga licomerca, za koga se veli, da je zvuna najkrotkeša ovca, a znutra zgrabljivji vuk. — Ali njegova reč mora, da nadvlada, ar je na višešoj polici,

ima oblast naškoditi, zato se ga svaki boji, k tomu premožeši je, dobro se lada, lahko podmiti s kaksim aldomašom nevučene ljudi.

I tak nam preletuju lěta, ov kratki život, bez toga, da bi si s takvim putem i kaj zhasnili. Samo, da jeden ili drugi premine, spozna ljudstvo, da za zgubili vu njem pravoga, iskrenoga prijatelja, koj se moguće za celi život svoj boril za pobolšanje svojih bližnjih, med kojimi je živel, koje je gibal na dober put, ali njegove reči ne su mogle opasti na rodovitu zemlju, jer dendes bolje naprednje prefriganost, kak dober navuk.

Mi, mali ljudi, na kaj se imamo trsiti, da i po smrti našoj ostavimo za sobom jeden kapital, koj više vredi za pokojnika, kak kaj god na svetu? Živimo tak, da po našoj smrti ostavimo za sobom jeden kinč, kojemu je ime: dober glas. — I naj veški siromak, ako je za života bil pošten, dober čovek, je na vekšim spomenku, kak on, koj samo za se živi, druge nepozna; gluh je, de je reč pomoći siromakom, nevoljnim, v bogim; koj više štima sebe, kak cěloga sveta.

Dobri, plemeniti čini, prava, iskrena ljubav prama bližnjemu: to nas naj veže na ovom svetu, onda moremo biti osvedočni, da i po smrti našoj budemo na spomenku ljudem, da budu rekli za nas, — kak naš medjimurec veli: daj mu Bog dobro, tam, de počiva! Bil je dober, pošten čovek!

Rhosóczy Elek.

## Priča o zlevanjki (cicvari).

Gazda i stolarski majstar Peter inače nije kakov osebniji čovek, već je posve jednostavan, navadni gazda i majstor, kak su i ostali majstori i gazde po svietu, koji se svog reda drže; on radi marljivo i trsi se iz svojega diela vaditi dobičak, bez da bi drugoga krivično obteretil, i kak se ono veli — podrezal.

Ali kad goder je knjemu se navrnul koji putujući meštarski dietić, iiliti pri nas tak nazvani »vandracev«, to je Petrova žena morala sve dielo pustiti te vandravcu cicvaru izpeci — to je takov iz kuruzne mele, mlieka i jajca mešani mučnjak, vlejani u vruću mast u ranjgli, te koj je na formu cvrtja, najduže za pol ure gotov. — Ovak je Peter hotel pri svojoj kući imati, te se je mnogi vandracev začudil, ako je na vratih mali dar, jedan krajcar ili komadić kruha proseći, na miesto toga dobil poziv, da se samo neka na kratak čas tamo na klup sedne, dok bude cicvara gotova. Dapače se je već i dogodilo, da se je na takov poziv mnogi vandracev hitro odalil,

jer je cicvaru pogriešno za nekaj neugodnoga — po plećih držal. Koj pak je sve mirno počekal, tomu se je za kratak čas bielim stolnjakom liepo stol prostril, pred njega kak srebro svetla plehnata žlica metnula i konačno mu na stol ponjgva sa zlato-zuto-pečenom cicvarom pred njega donesla. K tomu je došla još puna čaša mlieka tako, da je vandracev na taj način u toj kući sve slasti nebeske uživaj, koje si samo takovo mlado vandravsko tielo more predstaviti.

»Ja se tu čutim kak da sam zacopran!« — mrmal je jednog dana nieki lončarski dietić u pred sobom stojeću ponjgvu — »U toj kući već nisam vandracev, a najmanje pako siromaški vandracev, kojemu drugde većinom prijateljski nauk davaju, da se neka čim prije k-vragu nosi; ovde sam domači sin, kad me gazdarica takovimi dobrimi stvarmi dvorice.«

U tek je cicvara svakomu išla, ali saznal nije nijedan, zakaj je šnjom podvoren. Moji vriedni čitalci nebudu dobili cicvaru, nebudu šnjom podvoreni, ali zato pak budu saznali zakaj je svaki vandracev u kući Petra, bil tak liepo podvoren cicvarom. Cic-

vara je najme učinila, da je Peter poštovanu Geru i njezin liepi grunt sa ostalim gibivim posiedom, konji, kravami, svinjami i mladinom u ruke dobil, a to pak je došlo tak, kak tu sad hoću pripoviedati.

Prije duže vriemena je na ovom istom gruntu, u istoj kući stara gazdarica pekla cicvaru. Ona je uzela kuruznu melu, mlieko i kaj već ktomu spada, to sve je u loncu na mučnjak zmiešala i onda vlejala u vruće maslo u tepsiju, te je dala u peč. Kad je cicvara bila pečena, vzela ju je iz peći i metnula u sobi na stol, a onda je otišla po družinu, koja je vati za vrtom na sienokoši radila. U tom hipu, dok je ona otišla družinu zvati k obedu, dojdou dva vandraceva u kuću po prošnji. Kad su stupili u sobu, nisu nikoga našli osim cicvare na stolu. Saviest im je odmah pričela šaptati u uho sedmu zapovied božju: »Nekradi!« Ali jedan se predomisli, pak veli drugomu: »Čuješ, ovde nema nikoga, komu bi mogli kaj vkrasti. Valjda su svi pomrli, a onda smo mi, koji smo je preživeli, njihovi nasljednici iiliti herbi, pak anda je ova cicvara tu na stolu naša herbija — anda naša vlastitost . . .« Primu dakle tepsiju

## Izhajujemo dober prirodu.

Znano je, da dober rod letošnje godine nebude nam zvišega, ar dve hude letine su ipak ostavile luknje za krpali i rezke za naphavali vu imetko gazdov. Bez dvojno je ipak to, da je krma ne za prodajo i da zraje dojdüce leto vu formi marhe, svinjah ili mladinah takaj bolje moči ponovčiti. Ovo leto je daklem jako dobro za fundament na dojdüce leto, i tak bi jako failo on isti gazda, koj bi svojo letošnje krmo ili zrnje pofratil i nebi položil vu pametno glavnicu. Napriliko jako je potreben sve posud popravak stalah i kotcov. Tu-tam nebi škodilo ova mesta razprostraniti osebnjuo zato, da dojdüce zimo više živate nuber vlözne, koja bi se od letošnje obilja podpomagala i na mesto groške, bi kurune donesle vu gazdovo ladicu.

Navada je pri našim narodo, no i po celom svētu, da vu plodni letini i več troši, ar za hudemu godinama dobro živeti godi. Ali naš narod je puno spametneši i naobrazeneši, kak da bi dobre godine obiljnoga dara po lehkoma rezsteval.

Moguće je i opomena ozvišna, da za pohasnavanja dobroga leta pomnožimo si marhu, svinje, mladino; popravimo si štale, kotce, gajbe i vu obće imajmo skrb nato, da letošnji blagoslov Božji se nek ne rez-tali, kak v leti led vu topli šaki, nego neka pomnoži gazdov imetek.

Naprvo moremo provokovati, da svaki on gazda, koj krmo i izvisega zrnje dobra i pametno polozi vu živado, da bude on dobro žisel. Ve vidimo želo za mesom, kad koponari na čisti, zeleni travi odgojene letošnje žibiće po 2 K. 40, 2 K. 80 f. kupuju. Za kuliko procentov bude čena dražeša tak odgojenoj živadi onda, kada se več napre vidi, da vu zapadnih orsagih, kam našo marho i mladino lifraju — bude puno vekša potreboča za meso. Jeli nebude to blažena doba, kada do toga vremena dojedmo, da potrebni putem koponarov i trgovcov zadosta mesa najdeju vu dvorih pojedince gazdov i nebude sila da se pleme trži i tržiti mora, kak se to ve, dosta lahkoumno, ali vu vnoh mestah pripeti.

Pataki Viktor

## KAJ JE NOVOGA?

— **Stojezer rubel.** iz varšoiske (Ruska) Granicki-palace su jednoga Rembrandt-kipa, koj jedinomu staromu človeku glavu predstavlja, vkrali. Sliki je čiena stojezer rubel (38 milliun kurun). Tolvaje su još ne vlovili.

— **Krv u parokupolištu.** U Ujvidėku, vu tamošnji parokupolištu se je u prošlim petek jeden dvajstiosem leta stari, jako elegantno opravljeni mladi človek samoubojnik postal. Kesno poslie podne je došel u kupalištu, mrzloga stapa je hasnuval, onda se je zaprel u svojim kabinu. Odvečer ob osmi vuri se je slugim čudno vidlo, da se mladi človek ne kaže, nutri su vdrli u kabin, i tamo su našli u krvi tudjega. Več je ne bilo život u njemu. S britvom si je gori rezal žile i čisto se je izkrvaril. Redarstvo je u kabinu vu jednim voglu jednoga zdrapanoga putnoga listu našlo, i odlučilo je, da ovu dokaznicu je iz Špronvarmeggije podžupan vundal na ime Ditrichstein Jozef trgovcu. Samoubojnika mrtvo tielo su u špital spravili. Sve skupa neštore fillere je imal nesretni trgovac u svoji opravi.

— **Umorjena dievojka.** U Kečkemėtu je redarstvo u prošlim sobotu Halasz Janoš težaka uhitilo, koj je ssekėrom zatukel Varadi Maria službenicu. Pri izpitavanju Halasz je spoznal umorstvo.

— **Skočil je iz kaznionice.** Blazevich Milan petdesetdvė godine stari cipelar, koj je za radi grabežnoumorstvo na šestnajst letno kaznionicu bil odsudjen, je iz mitrovceiske kaznionice u petek pobjegel. U celim orsagu redari ga sada išćeu.

— **Politika u cirkvi.** Kaj je politika? Ne drugo, kak gospodska huncufutaria. I ovo huncufutario je težko platil jeden plebanoš, koj je ne imel mira dot čas, dok je ne politiziral, i to u Božjoj stanu, u cirkvi. Pečuški sudbeni stol je ove dane napre vzel Liebaldt Lujoš, pišpėoklakiskoga (Baranjavarmeggija) plebanuša za radi toga, jer je on pri zadnjim zbiranje. apriliš 3-ga dana u cirkvi, za evangeliuma pri oltaru k svojim vierniki se obrnul i govora držal poleg pučke stranke (nėp-párt), i proti Justh-stranke, na to je svoje slušatelje policaval,

da nek daju votuma na njegovoga plebanoš-druga, na Frey Janoš. Za njegov ovo dielo je bil pojavljen. Pri sudu je Liebaldt nikaj ne tajil. Sudbenistol ga je na sedem dani državno kaznionu, 40 koruu peneznokasti-guvanje i na jedno godinu od njegve politične juše objesene sudil. Plebanoš se je u sudu pomiril. Drugiput brščas več ne bude imel ov plebanoš kuraža na to, da pri oltaru političkoga govora drži. Vezda nek se samo čoe ov plebanoš u kaznionici, ima čas se premišljavat od politike, i od njegve bezdaloče.

— **Smrt med šibanju.** Na Kelenfėldskim kolodvoru u sobotu v polnoči med šibanju nesrečno je hodil Szűc Zigmund kondoktėr. Med dvė vaggone je došel, i predi, nek bi mogel skočiti, od dvė vaggoni pufferi su ga na smrt stisnuli.

— **Zgazil ga je elefant.** U Londonu Bartell ima jednoga zvierinjaka, koj u Jersey City stoji. Vu ovim zvierinjaku je u petek jednoga hranitelja jeden obieseni elefant pogubil. Elefant je več od zdavnje vremenah jako divji bil. U petek, kada je njegov hranitelj u plat nutri stupil, elefant ga je s njegovim ritom pograbil, k stėnu ga je sėkel i omedlenoga človeka za istino je zgazil.

— **Umorjeni občinski birovi.** Egjed Zigmund, od Kėkut občine birovi več je zdavnja srdit bil na Kutas Šandor tamošnjega krčmara. U ovim dane je prošćenje bilo u občini, i mladenci su veliko zabavljanje držali u krčmi. Med zabavište je bil i Egjed, koj se je posvadił s krčmarom i na fletnoma na buhanje je došel red. Pri hrvanju Kutas je noža van potegнул i Egjed birovu želuđca prekrezkolil. Nesretni človek je tamo na lice mesta umrl, krvnik krčmara pak su žandari odmah uhitili.

— **Zrtva ljubavi.** Zatković Ferenc, kaššaiskoga stanovnika u Justina zvanu 17 godine staru dievojku je jako zaljubljen bil Tėglašši Istvan prireditelj, koj je i ženitbu obećal dievojki. Nego Tėglaššiovo srce je rano takvo bilo, kak sunčenic. Potlam je nekaj drugoga mislił, i okoli jedne druge dievojke se hapil kurisat. Očutljiva mlada dievojka je ne mogla nositi dalje vkanljivost i u nedelju pred poldan, kada su njezine roditelji u cirkvi bili, se je s revolve-

te se hitro šnjom skupa potegnu u šumski zaklon ne daleko od kuće; tamo se sednu na travu, metnu tepsiju u sredinu med se te pričmu baš po junački po civvari udarati, jer im je dugo putovanje želuđca prilično steščilo.

Oni su jeli, dok su mogli. Jedan je mogel dugo, a to je bil šnajdar, a drugi je mogel još duže, a to je bil šoštari. Najprije su šnajdaru navrele suze na oči, kad je pred sobom videl tak liepu žutu civvaru, a želuđac je več bil pun; a taki zatim se je i šoštari povdal u svoju sudbinu, kad je videl, da nemre dalje jesti; bilo je toda odviše za dva!

U to je došel liepi mladić putem do njih. Isti je imal u ruki fruglastu debelu batinu, a na ledjih liepi novi kožnati feleisen, kak to navadno meštarski dietiči na putovanju sobom nose, te si je fućkal pjesmu o trih dietičih.

»Gledaj« — prisaptno šnajdaru šoštari — »taj mi se čini takaj, da je na vandrangu, kak i mi«. »Taj bi nas mogel iz neprilike izbaviti« — odgovori šoštari, pokazavši prstom na zaostalu civvaru u tepsiji. »He, brate« — zove ga šnajdar —

»ti si brš čas putujuć vuzarski dietič, a sigurno si i gladen!«

»Ne« — odgovori putnik te postane — nisam vuzar, več stolarski dietič«

»Dobro je, onda si još bolje gladan. Danas te je sreća našla, dođi knam i drži s nami, mi danas imamo svećani dan. Gazda ove kuće tu za šumicom je danas dobil tele sa dvima glavami, pak od samoga veselja, što se je to tele sretno i zdravo stělilo, je priredil malu svečanost u kući, a nam je poslal van ovu tepsiju civvare. Ako još nisi obeduval, moreš s nami držal.«

Stolarski dietič nije još obeduval, pak anda se okrene sputa knjim, sedne se na travu i sa: »Ako dopustite« vzeme iz žepa liepi nož legradske fabrike i pričme po civvari udarati.

»Danas je peti dan mojega putovanja, a prvi, da pošteno obedujem na putovanju« — veli stolar — »Hvala vam liepa!« — Drugo nije nikaj rekel, več je pri svakom zalogaju civvare, kojega je u usta metnul, zahvalno pogledaval sad na šoštara sad na krojača.

»Zahvaljuvati se imaš samo dvogla-

vomu teletu« — veli krojač — »a kada si se najel, Adam, onda vzemi tepsiju pak ju odnesi tam u kuću te se liepo zahvali od svoje strane, mi se več jesmo.«

»To ću ja rado učiniti« — veli stolar — »ah Adam mi nije ime. Ja se zovem Peter, pak se i vam zahvaljujem, da ste bili tak prijateljni, pak ste me sim pozvali. Ja sam si doduše putem pjesmicu pieval, ali na dugo več nebi bil mogel zdržati, jer želuđac je bil prazen. Medjutim sad je opet dobro, i ja ću več tepsiju natrag odnesti.«

Dok se je ova »idylla« kraj šumice za vrtom šivala, događjala se je »tragedija« on kraj vrta u kući. Kad je gazdarica sa družinom iz sienokoše se povrnula i u sobu stupila, te civvare na stolu nije našla, podigla je bunu, krik u viku, a gazda je pograbil batinu te šnjom hotel pavaliti van u sviet za zločincem, kad se u tom hipu pokaze na vratih Peter sa praznom tepsijom te obrnuvši se prama gazdarici veli posve neđuzno: »Evo ovde je tepsija i ja se liepo zahvaljujem dvoglavomu teletu!«

Za jednu minutu kasnije se je ta ciela, tobož šalja stvar preokrepula u istinu. Šoštari i šnajdar vani su još ćuli plać i jav-

rom na srce strelila. Kuglja je ober četerte rebre u srce se zvrтела i njoj teške rane zrokovala. Nutri su ju spravili u špital, gde je u pondelek poslie podne umrla.

— **Osobni glas.** Kossuth Ferenc, bivšega ministra mlajši brat, Kossuth Lajos Todor, koj je od oktobar 17.-do 22.-ga u Budapeštu bil, u prošlim nedeľju se je nazaj putoval na njegvo stanuvljeno mestu, u Milano.

— **Mrtvo tielo u morju.** Fiumeiski halasi su u pondelek v jutro od vajnske strane na pristanistu med Maria Terézia gat sliene jedno, od mužkoga spola mrtvo tielo našli u morju. Odmah su prijavili celo stvar prevoznjuzbi, koj je »Klotild« zvanoga parovoza van poslat. Ustanovili su, da mrtvo tielo već je tri dane moglo biti u morju. Njegvo osobno istovjetnost su još nē mogli ustanoviti.

— **Jermenin patriarha je umrl.** Mgr. Haroutian od jermenine patriarha je u Jeruzalemu u svoji devetdeset lētni dobi umrl. Pokojnik je čez četerdeset godine bil patriarha, tojest nadbiškup.

— **Streljeni hajkaš.** Temešvaraska lovna družtva je u prošlim nedeľju poslie podne na vepare hajkašlov držala u poleg Szakul stojeći šumi, štera lov se je jako nesretno svršila. Jeden mladi temešvarski soldacki officir je naime dvē hajkaše strelil, od koje Dimitrin Šandor je na lice mesta odmah umrl, a B-besku Emil menšje rane dobil. Iztraga je podignjena.

— **Samoubojstvo na šine.** Ober željeznicke šine stojećega mosta je u pondelek v zvrju u Fiumi doli skočil pred stropojućega vlaka Stetlinger Ferenc dolnjiaustrianski trgovac. Kotaci su mu tielo čisto zdrobili i odmah je umrl. Ustanovili su, da je zato samoubojnik ostal, ar je čudaj duge imel i već dvēkrat je ov trgovac probal samoubojnik biti.

— **Mrtvo tielo u triesću.** V nedeľju pred poldan Gepmann Karolj stolarmeštero u Budapeštu Holló-ulica 15-im brojom stojeću hiži u njegovj pivničkogradionici med triesće su jedno mrtvo tielo našli, koja je već razriešena bila. Odmah su javljenje napravili k redarstvom, koja je ustanovila, da mrtvoga su u hiži za Naci čiča imenom

poznali. Nitko nezna, što je. Pred jedne godine mu je Gepmann iz smilovanje dielo dal, i od odonut je nutri hodil delati. Redovito je na izbavište spaval, ali Gepmann mu je dopustil, da ako ne ima peneza, onda nek u radionici spi. U petek v noći su išće vidli hižni Naci čiču Schopf Imre hižni mešter ga je nutri pustil. Pijan je nutri išel u triesće, i kak je redarski liečnik ustanovil, Naci čiča se je u triesću zadušil.

— **Skupazrušena nova cirkva.** Dombóiska (Maramarošvarmegija) nova grčakatolička cirkva, koja je već skorem na čeloma gotova bila, samo križa bi morali gori deli na turen, se je u nedeľju poldne skupazrušila. Sreća je to, kaj se katastrofa u poldne pripetila, kada na novim zidanici nišči je nē delal i tak nitko nē umrl. Nesreća se je od toga postala, da je cirkva nē bila dobro fundamentana.

— **Dvē dečki, jedna puca.** Jedna težakinja leži u Budapeštu, na Baroš-ulici stojeći kliniki. Kovac Janoša mliarskoga težaka supruga je ona srećna, ili nesrećna mati, koja je na kliniki tri diete rodila. Dvē dečki i jedna puca su novi rodjaki, jako su nerazvijeni, mortlig niti ne budu ostali.

— **Smrt na trgovari.** U Budapeštu na trgovari (burza) je u tork na hitroma umrl jeden agent Brüller Lajos na jednokrat je skupa opal i umrl Srčeni krč ga je zaklal. Branitelji su ga na anatomijsku zavod vannesli.

— **Božji sud u Taljanskim orsagu.** U prošlim nedeľju v noći neizmerni veliki vihiri su hodili ober Sever-Taljanskoga. Viher je s velikom jakostjom trajal, drēve je van puknul, hiže, ljude uništil. Od Napolja na jug ležeći Salerno zvanj varaš je čisto uništen. Med vihrom se je i zemlja zgibala: Telegraficne stanje je viher vanrazdril, i željeznicke šine je gori vtrgnul. Niti jedna hiža je nē dobro ostala u Salerno varašu, gde stotridestisestjezer ljudi stanuvaju. Dvē

— **Grozno samoubojstvo.** Groznom činom si je života odhitil Czula Jožef feišsilvaški rudar. Jednoga dinamitpatrona je u usta vzel, i z nekakvom orudjem goriopalil. Eksplođeranje je nesretnoga človeka na falate trgnul.

— **Luccheniov samokost.** Luccheniovo mrtvo tielo, pošto da njegov, u Taljanskim orsagu živući brat ni je hotel za sebe zahtjevati, budu za anatomiske cilje hasnuvali.

sto ljudi su umrli, a dvējezero pako težko oranili. Ljudi sada pod slobodnom nebom stanuvaju i sproćejami hodiju u cirkve. Voda je na ulicah od šest metere višea. Budući plod je čisto uništen. Salernoiskoga polresa su i u Napolju čutili. U varašu je strah jako veliki. Od toga držiju, da bude Vezuv veliki vulkan van trl. Kvar je već, petdeset million lira.

— **Veliki ogenj.** Na Frigješ nadhercega poleg Magyaróvár ležeći imetku je u tork v noći veliki ogenj pustošil. Jedna žitnica se vužgala, vre je ogenj prēkletelel na jeden paromlin, koj je na čeloma zgorel. Kvar je jako veliki, ali sve je bilo osjeguravano.

— **Život doba od evropske vladare.** U zadnjem deset godine u Evropi ga tuliko priestoljemenjenje se pripetilo, da tak moramo reći, da čisto nova vladarska generacija sedi vezda na priestolju. U zadnjem deset godinah vu sledećim evropski državi je bilo priestoljemenjenje: Taljanski-orsag (1900), Serbia (1900), Saska (1904), Norvegia (1905), Dania (1906), Švedska (1907), Portugalia (1908 i 1910), Turska i Belgija (1909), i Englezia (1910). Med vladare je najstareši Ferencz Jožef magjarski kralj, koj je ljetos bil 80 lēt stari. Za njega dojde Karolj rumanski kralj, koj je 71 godine, i Frigješ danski kralj, koj je 67 lēta stari. Pēter serbski kralj je 66 lēta star, Gjörgj grčki kralj 65 jednoljetan, V. Mchamed sultan je 64 jednoljetan. Poslie toga dojde: Gustav švedski kralj (52 ljetan), Vilmos nemski cesar (51 ljetan), Ferdinand bugarski kralj (49 ljetan), V. Gjörgj englezski kralj (44 ljetan), Mikloš ruski car (42 ljetan), Viktor Emanuel taljanski kralj (41 ljetan), Haakon kralj (38 ljetan), Albert belgijski kralj (35 ljetan), Vilma kraljica (30 ljetna), Alfonz španjolski kralj (24 ljetan) i na zadnje Manuel portugalski exkralj (20 ljetan).

— **Pronevjenje.** Marković Bogdana, od serbske financministeruma kassera su ove dane u Belgradu uhitili, jer je stodesedestjezer dinare pronevjeril.

— **Za krčmarju.** V tork noći u Budapeštu na Podmanicky- ulica pod 75-om brojom stojeću hižu krčmu su hoteli zapirali, ali Hackmayer Janoš težak, koj je pijan bil, nikak je nē hotel iz krčme van idti. Na zadnje su redara zvali, koj je pijanoga človeka van spravil na ulicu. Hackmayer je s kamenom na redara postal, koj je iz samobranenje svoju sablju vanpotegnul i prēkvudril Hackmayera na glavu. Teško oranjenoga človeka su u Rokus-špital spravili.

— **Streilil svojega otca.** Wolf Frigješ, 35 godinē stari gaztežak u Hamburgu je na smrt strelil svojega otca, i težko oranil svojega brata. Za činom je krvnik skočil i u jedni bližnji šumi se je obesil. Zrok je tomu umorstvi svadjenje za radi herbije. Wolf Frigješ je udovicu i dvē male diece nazaj ostavil.

## Nekaj za kratek čas.

— Navučitelj: Na ti mali Jožek, reći meni jedno prēkvudljivo dugovanje!

— Jožek: Oblok.

— Navučitelj: Dobro je! No još jedno.

— Jožek: Luknja na klucenici.

kanje mladoga stolara iz nutra, a onda su odbiežali smiešeci se, kak su tobož stolara Petra nasanjkali. Oni su bili tatovi, a on je trpel.

Već je bilo sve pretrpljeno, batine, pljuske i kećkanje, kad se je potvaranjem od strane gazde i izgovaranjem od strane Petra izpostavilo, da je siromak Peter u toj tatbini tak nedužan, kak novorodjeno diete i da je žrtva tudjeg zlocina. Gazdarica ga je na to odmah za odproćenje posila, a gazda mu je ponudil, da si neka u njegovj kući nekoliko dni odpočine, ili ako hoće u posel stati, je sad najliepša prilika, jer njegov — gazdov najme — brat je stolarski mešter, pak je baš nedavno preuzel dielo pohižtva u bližnjem grofovskem gradu i anda mu je hitri dietić potreben. Dok je to gazda Petru razlagal, pružila je njegova kćerka Valpurga Petru svoj bieli žepni rubec, za da si žuhke kaplje sa lica obrise. Peter si je zažarena lica rubcem obrisal, a onda povrnul rubca čednoj osamnajst godišnjoj liepoj kćerki.

Drugog dana je pri gazdovem bratu stupil u posel, a od onud je često posiećival kuću Valpurginog otca, njegovog majs-

tora brata, a konac si čitatelj more misiliti. Jer dobar i pošten je bil Peter, a takov je i uvijek ostal, pak je za kratko vrieme postal posiednik Valpurgin i njezinoga velikoga grunta.

Jedna tepsija cicvare!

Iz toga se vidi, da se dobri Bog i najneznačajniji stvari često služi, za svoj plan izvesti. Peter to dragomu Bogu nikada nemre zaboraviti, pak stoga je vpelal u svojoj kući navadu, da svaki vandracev, koj se po prošnji knjemu navrne, dobi cicvare, kaj još to dobro sobom nosi, da ju nemora vkrasti.

Da bi ona dva vandraceva znala, kak je njihova zloba dobro izpala, oni bi se srdili nad tim, da nije jedan od njih tepsiju natrag nosil.

Je, — ali onda bi se valjda stvar dragičije dokončala — jer — tepsija sama neodlučuje . . .

Em. Kollay.

**Gabona árak. — Ciena zítka.**

mmázsa	l m-cent,	kor. fill.
Buza elsőrendű	Pšenica	19 50—
Rozs	Hrz	13 00—
Árpa	Ječmen	13 50—
Zab	Zob	14 50—
Kukoricza	Kuruza suha	12 00—
Fehér báb új	Grah bel	21 00—
Sárga bab	» zúti	17 50—
Vegyes bab	» zmesán	16 40—
Kendermag	Konopijenoseme	20 00—
Lenmag	Len	28 00—
Tökmag	Koščica	25 00—
Bükköny	Grahorka	13 00—

**Borszéki**  
GYÓGY-ÜDÍTŐVIZ.

**A SZÉNSAVAS ÁSVÁNYVIZEK KIRÁLYA!**

**Borszéki**

az  
ÁSVÁNYVIZEK KIRÁLYA, ANGOLKOR és VÉRSZEGÉNYSÉG ellen páratlan gyógyszer. Mint üdítő és hűsítő ital a legelső minden vizek között.  
Főraktár Csáktornyan:  
**Stráhia Testvérek**  
fűszer- és csemege üzlet.  
877 15—30

**Schmidt Ede :: zongoraterme**

**CSÁKTORNYA.**

Ajánlja a legkitünőbb minőségű zongoráit.

**Olcsó árak? :: Becserélés!**

857 20—26 **Részletfizetés! :: Jótállás!**

**Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona.**

**Hecht Bankház Részvénytársaság, Budapest**  
**Ferenciek tere 6.**

954 2—5

Védjegy: „Horgony”

**A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller**

póteka

egy régióknak bizonyított házi szer, mely már sok év óta legjobb bedörzsölésnek bizonyult községnyel, oszónál és meghűléseknel.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárlások óvatosság legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben k.—50, K 1.40 és K 2.— és ügyszólóvan minden gyógyszer-tárban kapható. Főraktár: Főrk József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszer-tára az „Arany oroszlanhoz”  
Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

# ALKALMI VÉTEL!

Helyszűke miatt a raktáramon levő **leány-gallérokat, téli köpenyegeket és téli kabátokat** beszerzési áron árusítom. - Allandó nagy raktár a következő cikkekben:

**8 korona női strapa fűzős cipő 8 korona**

**9 korona női box fűzős lakkaplival 9 korona**

**10 korona női box gombos lakkaplival 10 korona**

**11 korona uri box cugos vagy bergsteiger 11 korona.**

Valódi amerikai cipők, vízhatlan gummiszimák és sárcipőkben nagy választék.

Egyedüli raktár Pichler-féle loden- és plüschkalapokban valamint valódi angol Christis kalapokban. - Az árak minőségéért szavatolok.

**POLLÁK GYULA** NŐI- ÉS FÉRFI DIVATÁRUHÁZA  
CSÁKTORNYA.

## Szíves tudomásúl.

November elsején megkezdem a közismert jó

# főtt perezek sütését.

956 1—1

**ROSENBERG LAJOS** sütő Csáktornya.

## Értesítés.

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy legújabb divat szerinti

## NŐI-KALAP MODELJEINK

megérkeztek, melyeket nagy választékban a legjutányosabb árak mellett bocsáthatjuk a n. é. közönség rendelkezésére.

Ugyes és gyakorlott kalapdiszítónöknk mindennemű átalakítást elvállal és teljes megelégedésüket előre is biztosíthatjuk.

Női- és gyermeksapka és kalapokban nagy választék.

**Hirschsohn Testvérek**

divatáruháza Csáktornya.

935 6—10

2077/1910.

## Hírdetmény.

Csáktornya nagyközség helypénzszedési joga az 1911. 1912. és 1913. évre nyilvános árverés, illetve írásbeli zárt ajánlat útján

**1910. évi november hó 12-én délelőtt 10 órakor**

a község háza tanácstermében bérbeadatik.

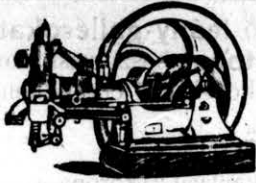
Feltételek ugyanott a hivatalos órák alatt betekintheők.

Kelt Csáktornya, 1910. október 24.

958 1—1

**Az előljáróság.**

**Drezdai Motorgyár részv.-társ.**  
Németország egyik legrégebb és legnagyobb motorgyára.



Szállít szakkörökben elismert legjobb gyártmányú:  
**Benzin-, Nyersolaj-, Gáz-, Petroleum-**  
**motorokat és locomobilokat**  
— valamint szivógázmotorokat —  
**MEGLEPŐ UJDONSÁGI**  
**EGYETEMES GENERATORUNKKAL**

a tényleges lóerő  
óránként csak kb. 1 fillérbe kerül.

Vezérképviselet:

**Gellért Ignác és Társa**

Budapest, Teréz-körút 41 : : Telefon 12-91.

Legmesszebbmenő jótállás. Kedvező fizetési feltételek.

Sürgős megbízásunk van 942 3-5

**10.000.000 kor. törlesztéses jelzálogkölcsön**

elhelyezésére I. és II. helyre földbirtokokra és nagyobb városokban levő házakra, 4 1/2%-os kamatra.

Kölcsönök a legmagasabb becsérték két harmad része erejéig a legelőnyösebb feltételek mellett engedélyeztetnek.

Felvilágosítással költségmentesen szolgát:

**PROPPER és ÖRLEI**  
**bank- és váltó-üzlete**

Budapest, VI., Andrassy-ut 32.

A Budapesti Asztalos Ipartestület védnöksége alatt álló

# BUTORCSARNOK

ÉS HITELSZÖVETKEZET

az Orsz. Közp. Hitelszövetkezet tagja.

12 éve fennáll, felhívja a n. é. bútorvásárló közönség figyelmét, hogy VIII., József-körút 28. sz. (Bérekocsis-útca sarok, valamint IV. kerület, Ferenciek-tere : : 1. szám. (Királyi bérpalota) ujonnan átalakított helyiségeiben rendezett : :

## lakásberendezési kiállítás

megtekintésére, raktárunk, mely a legnagyobb az országban, a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelű, művészek által tervezett és szakkibizottság által felülvizsgált bútorokból áll, teljes lakásberendezéseket művészi tervek szerint készítünk, minden darab jótállás mellett adatik el. : :

934 5-16

## KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmepestő, vegytisztító és gőzmosó-gyár  
BUDAPEST, VII., SZÖVETSÉG-UTCA 37. SZÁM.

megbízói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviseletet létesít és ezáltal módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy cégét — a csomagolás és postaköltségek mellőzésével — közvetlenül felkereshesse

### Hirschsohn Testvérek Csáktornyan

vette át a képviseletét és a gyár rendes áraiban vállalja az uri-, női- és gyermeköltönyök, diszító és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és végárak, szőrmék stb.ek vegytisztítását és festését.

Úgyszintén ágytakarók tisztítását és fehérneműek mosását is.

A nagyérdemű közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos áráiról, szíves jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviseletet és számos megbízatást kér a

**KOVALD PÉTER és FIA CÉG.**

A

## MURAKÖZI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Csáktornyan

folyó évi július hó 1-vel új üzletágot honosított meg, amennyiben a már több intézetnél közkedveltségnek örvendő

# takarékbiztosítást

nálunk is terjeszteni fogja.

Ezen intézmény lényege az, hogy a fél a takarékpénztárnál heti befizetési könyvecskére 15 éven át hetenként 1 koronát és a táblázatszerű fillér pótdíjat fizeti be, mikor is 15 év eltelte után a takarékpénztár a félnek — kamatos-kamattal 1000 koronát fizet vissza. Amennyiben azonban a fél a 15 évi időtartam előtt, bármikor is netán elhalna, úgy azonnal ugyancsak 1000 korona fizettetik ki örökösöknek.

Belépni azonban nemcsak egy koronával, hanem 50 koronáig bármely összeggel is lehet, és ilyenkor természetesen, annyszor egy korona és annyszor a megfelelő pótdíj fizetendő, ahány ezer koronát a fél magának biztosítani kíván.

Belépni bármikor lehet.

Vidéki befizetőknél portómentes postatakarékpénztári befizetési lapokat ingyen bocsátunk rendelkezésükre. — Felvilágosításokat szóban és írásban bárkinek ad, ismertető füzeteket küld, jelentkezéseket mindenkor elfogad a

**Muraközi Takarékpénztár Részvénytársaság Csáktornyan.**